

Rddf-plaating

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 12 augustus 2009, bij de commissie ingekomen op 13 augustus 2009, is appellante in beroep gekomen van een besluit van verweerster, haar medegedeeld bij brief van 15 juli 2009, houdende de plaatsing van de functie van appellante in het risico dragende deel van de formatie (rddf) per 1 augustus 2009. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht, appellante nog eens bij brief van 19 oktober 2009. Op 23 oktober 2009 heeft te Eindhoven ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Beide partijen waren aanwezig, appellante bijgestaan door haar gemachtigde en verweerster vertegenwoordigd door de heer ....., algemeen directeur, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster. De gemachtigde van appellante heeft een pleitnota overgelegd.

2. De motivering

Appellante heeft in haar beroepschrift drie gronden aangevoerd voor haar beroep te weten:

- er is geen sprake van een door de GMR goedgekeurd bestuursformatieplan,
- er is geen terugloop van leerlingenaantal,
- en er is geen duidelijke lijst van personeelsbestand met benoemingsdata.

Ter zitting heeft appellante daaraan het volgende toegevoegd.

Het bestuursformatieplan schooljaar 2009-2010, dat de basis vormt voor de rddf-plaatsing, is niet vastgesteld. Weliswaar is het plan voorgelegd en besproken met de GMR, maar niet is gebleken dat het plan rechtsgeldig is vastgesteld, nu het namens de GMR niet is getekend door een bevoegd persoon en bovendien een voorbehoud is gemaakt. Bovendien is de termijn genoemd in artikel 2.7 lid 2. van de CAO-PO ruimschoots overschreden. Er is – kortom – geen sprake van een zorgvuldige procedure.

Weliswaar wordt gesteld dat er teveel werknemers in dienst zijn genomen, maar in het formatieplan is niet te achterhalen om welke omvang het dan gaat. Essentiële gegevens om dit te beoordelen ontbreken.

Het leerlingenaantal is toenemend. Het feit dat er in het verleden teveel personeel in dienst is genomen mag geen reden zijn om personeel te ontslaan. De financiële problematiek was immers al langer bekend, het leerlingenaantal groeit, hetgeen zal leiden tot een aanzienlijke toename van de formatieruimte, zoals beschreven in het formatieplan, en bovendien is in de komende twee jaren een aanzienlijke uitstroom te verwachten van werknemers met een identieke functie als appellante. Daarnaast is in het lopende schooljaar de betrekkingsomvang van één docente met 0,5 fte teruggebracht en vertrekt deze docente per 1 januari 2010 voor de resterende 0,25 fte. Daarmee is de rddf-problematiek inmiddels teruggebracht tot ongeveer 1,5 fte.

De ontwikkelingen die verweerster aanleiding gaven tot de rddf-plaatsing zijn veroorzaakt door eigen beleid. Ook al is het zo dat er gehandeld is op basis van verkeerde informatie van een administratiekantoor, dan nog blijft verweerster verantwoordelijk.

Appellante acht het opmerkelijk dat verweerster onlangs een vacature heeft opengesteld. Deze functie had moeten worden aangeboden aan personeelsleden van wie de functie in het rddf is geplaatst.

Tot zover de door appellante aangevoerde beroepsgronden.

Verweerster heeft gemotiveerd verweer gevoerd waarop hierna, voor zover nodig, zal worden teruggekomen.

3. De beoordeling

Ingevolge artikel 2.7 lid 2. van de CAO-PO stelt de werkgever, na verkregen instemming van de PGMR, vóór 1 mei voor het komende schooljaar een bestuursformatieplan vast, tenzij zwaarwegende redenen of omstandigheden zich daartegen verzetten.

In het onderhavige geval is het bestuursformatieplan niet tijdig vastgesteld. Los van de vraag of verweerster zich kan beroepen op zwaarwegende redenen of omstandigheden

die zich tegen tijdige vaststelling van het plan verzetten, stelt de commissie vast dat niet is gebleken dat appellante tengevolge van de te late vaststelling is geschaad, zodat zij geen belang heeft zich daarop te beroepen. Daarbij is van belang dat de plaatsing in het rddf vóór de zomervakantie aan appellante is medegedeeld.

Verweerster heeft ter zitting toegelicht dat instemming van de PGMR is verleend op 20 juli 2009. Deze instemming blijkt, aldus verweerster, uit een handtekening die afkomstig is van de plaatsvervangend secretaris, die bij afwezigheid van de voorzitter en secretaris van de PGMR heeft getekend.

De commissie is van oordeel dat, gegeven deze toelichting, die appellante niet (gedocumenteerd) heeft bestreden, ervan mag worden uitgegaan dat sprake is van instemming van de PGMR.

Vast staat dat de instemming is gegeven met de volgende kanttekening:

“Op blz 11 personele begroting separaat aanpassen door MI op bestuursniveau er uit te halen. Behoudens deze opmerking accoord.”

De commissie volgt niet de stelling van appellante dat hiermede dan ook niet meer van instemming met het bestuursformatieplan kan worden gesproken. Het betreft immers een opmerking van niet wezenlijke aard, die tot een objectief bepaalde aanpassing dient te leiden waarmee, naar de commissie heeft begrepen, verweerster zich kan verenigen. Onder die omstandigheden mag het ervoor gehouden worden dat het bestuursformatieplan is vastgesteld.

Er is, na indiening van het beroepschrift, een afvloeiingslijst ter beschikking gekomen, waarop voorkomen 116 leden van het onderwijzend personeel. De laatste drie functies, 114, 115 (appellante) en 116 zijn in het rddf geplaatst. Van deze afvloeiingslijst kan in het onderhavige geval worden uitgegaan.

In punt 16.8 van het formatieplan wordt de rddf-plaatsing beargumenteerd. Daarin staat letterlijk:

*“Ervaringen uit het verleden leren dat bepaalde zaken het resultaat negatief beïnvloeden:
1. onderwijsbureau (...) bleef in gebreke bij aanleveren van de juiste cijfers, hetgeen de nodige kosten met zich bracht;
2. in het recente verleden hadden we, mede daardoor teveel personeel in dienst t.o.v. de inkomsten;
-3. er konden nauwelijks reserves worden opgebouwd;
Op grond daarvan is het bestuur tot de conclusie gekomen dat er op de scholen sprake is van een bovenformatieve personeelsbezetting: de stichting zal dus terug moeten in de formatie.”*

De rddf-plaatsing wordt dus, zoals appellante terecht aanvoert, niet gebaseerd op terugloop van het leerlingenaantal. In tegendeel: onder punt 16.2 van het bestuursformatieplan is een overzicht opgenomen van de aantallen leerlingen in de komende jaren. De te verwachten groei van deze aantallen bedraagt:

- 2009: 51
- 2010: 82
- 2011: 110
- 2012: 134.

Verweerster heeft ter zitting aangevoerd dat bij het vaststellen van het aantal in het rddf te plaatsen functies reeds rekening is gehouden met een geprognosticeerde stijging van het aantal leerlingen. Op basis van de personele begroting 2009-2010, opgenomen onder 8 van het bestuursformatieplan, die sluit met een tekort van € 242.458,-, zou het volgens verweerster gerechtvaardigd geweest zijn om in totaal 5 fte functies in het rddf te plaatsen. Verweerster heeft echter, rekening houdende met de stijging van de leerlingenaantallen, slechts 2,23 fte in het rddf geplaatst.

De commissie acht, uitgaande van ongeveer € 50.000,- kosten per fte, deze opvatting en het daarmee overeenstemmende besluit van verweerster niet onredelijk.

De commissie houdt geen rekening met het feit dat in het lopende schooljaar de betrekkingssomvang van een docente met 0,5 fte is teruggebracht en met het vertrek van deze docente voor de resterende 0,25 fte per 1 januari 2010. Niet is komen vast te staan dat deze gegevens al bekend waren ten tijde van het bestreden besluit. Het feit dat hiermee geen rekening wordt gehouden strekt overigens niet ten nadele van appellante, nu thans geen sprake is van ontslag en ten tijde van een eventuele toekomstig ontslagbesluit wel degelijk met deze feiten rekening gehouden zal moeten worden. Dat geldt uiteraard ook voor alle andere wijzigingen die zich ten opzichte van de situatie ten tijde van het thans bestreden besluit zullen voordoen.

Dat in het verleden ten gevolge van bepaalde omstandigheden teveel personeel in dienst is genomen, ontnemt verweerster niet het recht om orde op zaken te stellen.

De commissie ziet, ten slotte, niet in op welke grond verweerster verplicht zou zijn thans openstaande vacatures aan appellante, die een vigerende arbeidsovereenkomst met verweerster heeft, aan te bieden.

Dat betekent dat van verweerster in het licht van een goede en doelmatige uitvoering van de te verrichten werkzaamheden in redelijkheid niet kan worden gevergd om de functie van (onder meer) appellante in de structurele formatie op te nemen (zie bijlage III lid 1 van de CAO-PO).

Alles overziende is de commissie van oordeel dat het bestreden besluit in stand kan blijven, zodat het beroep ongegrond zal worden verklaard.

4. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 23 oktober 2009 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee en mr. G.J.M. Prick, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen als secretaris.